

BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

A Brassói Magyar Kaszinónak, az E. M. K. E. brassomegyei választmányának és a Brassói Magyar Polgári Körnek hivatalos közlönye.

Darabonként levelek el nem fogadjanak.

Előfizetési árak:

Helyben hűtlen körre, vagy
váltás postán küldve:
Egy év 7 ft — kr
Félév 3 50 — kr
Negyedévi 1 75 — kr
Külföldre egész évi 30 frank.

Egyes esetekben 5 kr. a kapható
a kiadványtalan és Gross Gyász-
törvénykönyvtárral.

Hirdetések felvételének a kiadó-
hivatalban.

Hirdetések díja:

4 hasznos elmondás-ör vagy
annak helye 6 kr. Nagyból és
öbbször hirdetésekkel kezdve
menny. Minden egyes hirdeté-
snek egy 1000 sz. ar.
belföldi fr. 200.
Nyitási költségek ezek 10 kr.
Mindenkinek és Nyitási díjat
előre fizetendő.

Megjelenik hetenként háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Szerkesztési iroda.

Brassó, Kapu-utca 24. szám alatt.

hova a lap szállást részes illetékes közönyös intézködés.

Felkiadó szerkesztő.

Dr. ZAKARIÁS JÁNOS.

Kiadástól vissza nem utalás.

Lapfelrakó:

A Közművelődési Irodának és Magyarországi részvétel. Kolozsvár.

Kiadó: Bernáth Márk — Brassó, Közművelődési nyoma.

T. olvasóinkhoz!

Lapunk, a „Brassó” fentartása a kiadványtalan telente anyagi adozat-
tára került a már lefolyt 5 hónap alatt,
a mihez még is hozzájárult, hogy elő-
adások egy nagy része az előfizetési díj-
akkal határoltak maradt.

Tisztelettel kérjük fel emelvénye-
nyünk azon t. olvasói, kik a „Brassó”-t
eddig járatták, de az előfizetést még nem
csatolták: szíveskedjenek a határoltakat
mellőlt kiegyenlíteni, hogy ne legyenek
könyvtelenség az postai megbízás útján
beszedni; főképp pedig az előfizetési díjak
előlekeiről levadó beutalásait kérjük min-
hogy lapunkat ezután csak tisztán elő-
fizetőknek fogjuk küldeni.

Teljes tisztelettel

a „Brassó” kiadóhivatala

(Bernáth Márk)

Az Emke deácsi közgyűlése.

(Eredeti tudósítás.)

Hazánkban, sőt egész Magyarországon
szeme a napokban Deács városát felé-
nyít, hol az erdélyi magyar közmű-
velődési egyesület tartotta rendes ér-
közgyűlést.

A décsiekkel, az Emke Deács
összegyűlése bajnokaival együtt érte szíven,
lelőben Magyarország minden igaz fia.

mert az a cél, melyet az Emke maga
előtört, az az eszme, melynek szolgál-
tában az Emke áll: a magyar kultúra
fejlesztése és terjesztése, a magyar nem-
zeti szellem ápolása, közös célja, örök
ideálja minden igaz magyarnak.

S ha látjuk a lelkesedést, a hazafis-
ti fellángolást, mely az Emke minden
közgyűlésén fokozottabban merőben nyil-
vánul; ha látjuk az érdeklődést, mely
Magyarország egész népe viseltek az er-
délyi magyarországi ügy iránt: akkor
jóllehet ottantól, hazafis reményével a
szárad bizalommal mediatjuk a — a jó-
váre tekintve, — hogy az Emke kitűzött
célját el fogja érni: az eszme, melyet
követ, melyért küzd, harcol, diadal-
maskodni fog.

A deácsi közgyűlést írtak már hetek
óta egy Erdélyben, mint hazánk
több részében a legmagasabb érdeklődé-
snyilvánít. A deácsi példának érdeklődé-
s és lelkesedése tettek meg mindent
arra, hogy az „Emke”-t városunkban szí-
veskedjenek fogadják, s a vendégekre nézve
a deácsi napokat emlékeztetnek, feltehetlenné
tegyék.

As eszme, az Emke magasztos célja,
a kitűzött politikai férfiak megjelenése
s a kinnlétből mártíriát élvezetek egyaránt
vonzottak.

A társaság zöme Kolozsvárról indult
vásznal reggel fél nyolc órakor, mintán
a Budapestre és más vidékekre érkezék

is Kolozsvárról csatlakoztak hozzájuk.
Gróf Apponyi Albert, Horváth Gyula, dr.
Iskutsz a még több ország gyűlési képviselő
a reggeli gyűlésenál érkezett Kolozs-
várra, gróf Bethlen Gábor, az Emke el-
nöke által fogadtatt.

Kolozsvárról már a Deácsról adóját
rendezők gondoskodtak, díszre békít
mígdon a vendégek. Mintegy 200 an
indultunk onan el Deács felé, minden ál-
lomással szaporodva. Szamosújvárral nagy
közönség gyűlt ki a földizetett pályaud.
Placstár polgármesterről, ki lelkes sa-
vathatn üdvözölte gr. Bethlen Gábor, az
Emke elnökét; mire gróf Bethlen Gábor
mögötte megköszönt az üdvözlést s el-
tette Szamosújvárra hazafis közönségét. A
közönség lelkesen éjente s látni kívánta
Gróf Apponyi, ki a kocsiból ki is szállt,
szíveslően megköszöntve az üdvöz-
leteket.

Már itt kezdett zuhogni az eső, mely
már tegnap is folyton hullott és sokakat
visszatartott s az utat külső fényének
sokat árta.

A szamosújváriakkal is megszapo-
rodott Emke hírei aztán gyorsan robogtak
a fellobogozott vasúton Deács felé.

Itt a gyönyörűen felidézett álom-
mennyországban széles közönség szűni
nem akart, lelkes éjentezés fogadta az
Emke híveit. A polgári kezesség rázen-
deltte a „Szózat”-ot s a zene elhangzsa
után gróf Kornis Viktor, a deácsi megyei

választmány nevében áldozott emelkedett
szóval, hazafis beszéddel a vendégeket,
mire gróf Bethlen Gábor közölte meg a
szíves fogadtat Deács város hazafis kö-
zönségét.

Ezután előt egy díszes lovashá-
ndírn vezette első hossza kocsiában a
nemzeti lobogókkal felidézett város a
közönség színi meg arató folytonos éjente-
zését között vonult be az ekkorra már
400-ra felzaporodott vendégsereg.

A gyönyörűen felidézett, tengernyi
fő által ellépett piactéren, egy erre a
szépra felidézett dobogón fogadt dr. Bónis
Árpád a Deács városi választmány nevében
a vendégeket, nemess bérel hangsu-
lyozva, hogy az Emke folyton előre és
előre halad nagy céljai felé, s munkál-
kodás az érdeklődés és lelkesedés iránt
folyamatosan s így a jövőben újabb
és újabb eszközök, intézkedések szolgál-
gathatja és fogja szolgálni az eszmet,
mely előtte lebeget.

Gróf Bethlen Gábor lelkesen, s a
közönséget magával ragadó, hazafis tűz
lejeggette választásában az Emke cél-
jait, törekvéseit, elötte Deács város ha-
zafis közönségét.

A közönség még lelkesen éjentezte
gróf Apponyi Albertet, s aztán lelkes hang-
ulatban szétosztott ki-kül lakásra, hogy
nemcsak a közgyűlésre sietessen.

Kövessél a beronás után már nagy
tömegekben gyűltek az érdeklődő köz-
önség a közgyűlés színhelyére.

TÁRSALOM.

Szerelmeim.

Hét éves leheltem, mikor szülem egy
derék örege hárhoz szálltak be a szomszéd
mezővárosban tartott országos választ alkai-
mával.

A mezőváros öregei nálunk követ-
lenül lakott az időben, marvánnyal képtel
erős, kímél tudományja lecsúszott felidézett
egyetlen gyermek nézvére. Alig volt a
néve, Gundorban, barna lány, Bóg 7 éves.
Csendes, mélyen én voltam, de szemes és okos.
Volt valami filozófus-keletikus hajlam
bennem. A kis Róza sokat csevegett; korre-
spondenzet. Én meg fikaraktam költés-
séggel. Meg mek élváltam, s a sokérem
a holdig ábrándos hígy mellett nyílt szem-
mel álmodni kezdtem: az a kis Róza
folyton szemeim előtt lebegett, mint főző gyö-
kér előtt a tarka, firsze lepke.

Deteg lettem. Legelőbb azt mutatta
étvágytalanságom. S én a virágos kertbe lo-
pódtam a buszakert közelbe a egy vág-
tama a havasán túl, messze messze, s nem
tudtam, hova, merre és miért?

Mikor lák szállt rám, a Róza átvált hirt-
két ágyához. A márványhígy öregei hűlték
konstáltsát s hűlő derék ajándék. Kimondta,
hogy győztes az álmodtam s ha dióban ma-
radok, ábrándos életre nem élek megmet.

Lehel Bóg 7 éves leheltem, volt szem-

telmes. Szemeim halálban. Kinnlét-köze-
re én ir költőnkem akkor támadt, s jobbat
nem is ir azóta.

Én meg első szerelmemet így zonglen-
tem:

A világban minden
Szébb virág, mint Róza,
Elhervart érte
Mint a bimbó-róza.

Eponakirajzók a rések. Onkét nyírt
tűk szeme, gondolatok. De Rózával nem
találkoztam többé a bimbó-korban. Tisztelet
érvált láttam, mint fészket fosztó: her-
ragt a víz szomszár. Főir karján egyenesen
vonszolódt a néma tekintete azt árulta el,
hogy nem bűdög.

S én én épen akkor éltam boldogságom
netorátál.

A klastrom nőrendekét kísérti láttam
meg májusban a szokásos versenyen egy
szóke anyókat. Gabi volt a neve. Levelet írtam
noki így tartalommal:

„Láttalak a meghalok. Menis meg s
későbből borok, mint rabcsodák!”

S Gabika, a 16 éves anyát, azt írta
írónál, titok, lepdőre, reszketege, vá-
gyáds:

„Ismerlek, szerelk. Éjjel-nappal ved-
le ábrándozom. Ah! ...”

És Gabika találkoztam egyik néjénél.
Csokót is adott. Egy reszkett, mint a szom-
orufu, mikor erős karjaimmal átöltemek.
Csak én deket volt. Szemem könnyben usz-
tók s én voltam képek át. Elmaradtam az

ajándék. Egyszer nem simult. S én pokoli
kínokat álltam ki.

No, de Gabika mását volt odáigra, s
én védtelenül néhagy én mulla egyik bányá-
rosokban találkoztam újra vele. Csúszos me-
nyesek volt. A hánl kőből kinttően illett
lejóra.

— Nagysám! (szólok meghatóltan.)
On rendkívül jó zónában volt.

S Gabika nagysám felhojára mondá:

— Ah, anyá szeretlek lenni!

Csend, hessze csend állott be.

— Nagysám, — szólok hűdően —
szoralmos vagyok egy kis Rombrandt-
szoralmos jóságba.

(Rombrandt t. i. peraszt lenyelt volt volt
adól valami átkozott malommal.)

Az én idelelem akkor egy új-székelyi
(Székely) Mózes fejedelem szülőhelye) parast-
lós volt. Úgy ismerkedtem meg vele, hogy
közvetlenül az után megcsókol az arcait,
s 3 tisztánlátást adtam rá. Megcsókolta.
És anyára megpergett, hogy négyen megfár-
tann ímes kezét. Gy. szolgálatát tehet nekem,
ha továbbmár leszok kiérek, gondolkam na-
gamban. Mór vivni solse tudtam, s mint
lapherszékétől különböző durva falmalom-
volam kértő.

De jél Ján! Nem a tanulók előlőtt falusi
kiszorog feltűnt kedve. Úgytalan a fagy-
gyerjék is kifűtja, ha este nyolcasz talár-
tem szépirodalmi napmára töltölként irni.
— Ne ábrándozás! Ó! Megint valami
szereplőre! Ir szívmegelőzőt! —
vala az én gyöngéd párom galambszíve ellen-
eszeve.

Oh, oh! ... lapom megkelelt, s ném
én Anamkán, költőnként kezdett (a sok
portakélek ócska s tudhagy) s a kinnlétre a
szármányból valamennyi csillagba. Mondom,
adok fölőtte felé a csillaghalál.

No, de most művelt nőm toszak azért,
tettém fel magamban.

S úgy is lőn. Egyűrűt hűdés köz-
ben, unalomból ismerkedtem meg Rózsakül-
hál Rózsakülhá Anabella kishisszonyával.

Szépen, epedő társalgott s szemem szí-
néstelen tudta fagyatni. Rózsakülhá baj-
nokt annyira lelőtkött, hogy erőszakkal
tettém előtte valamót:

— Nagysá, idején jöszd, csak eszke
ki ócsalelőben, hogy szíve érzelmek egy
szikrára értem borult.

— Oh, ezek a férfiak, mely gyűlö-
nyek! — fakadt hangzsa fanyar mosolyra az
én imádkoztam.

— Kégyed az anyóm lehel, vagy meg-
előm magam s az egész világot! — kihűlt
fel dűbösen.

— Mit se herjölj, On tetarik nekem,
Excentrikus vagyok s szeretem a román-
tíkat.

Ugy hát elaróltam! Elaróltam,
Anabella!

— Tessék!

S így felkelezkott, Kirágyott darcak
hűlőnköt s szemem ábrándoson csúszkolt be.
Elaróltam. Még pedig éjnek idején
(holdig, szűzök lomb, szűz solhája stb.)
Léltam társalgottam a faluk s egy hostam
le a lenlétet karjaimon. A hűmál solv-
gát.

